

خیلواکی

استقلال

www.esteqaal.net

نویسنده: مرجان کمال

بازنگری و تبصره: حمید انوری

سه شنبه ۰۲ جون ۲۰۲۶

از لابلای کتاب ماندگار
"افغانستان در تلاطم تاریخ"
قسمت شست و دوم

کتاب ماندگار "افغانستان در تلاطم تاریخ" به قلم زیبایی خواهرک ما، روانشاد و زنده یاد "مرجان کمال" را دنبال میکنیم و میرسیم به یک قسمت نهایت دلچسپ و مهم دیگر آن کتاب:

"...، امریکا در پلان کاری خود ناگزیر است تا سوال نماید که چگونه خواهد توانست که یک کدر سیاسی و نظامی منطقوی را بسازد. و باید پلان پیش بینی شده شان به ساختن کدر های سیاسی منطقوی و نظامی منطقوی، که با آنها سازگار باشد، بیانجامد.

انتخاب و گزینش ستراتیژیکی شان، آن ها را علیه چین و علیه روسیه و همچنین شاید علیه پاکستان و هم شاید علیه هندوستان رهنمائی کند. راپوری که نشان دهنده مخالفت، تضاد، دوگانگی و مغایرت

بین دو عضو یک اتحادیه نظامی (ناتو) باشد وجود ندارد، اتحادیه که همه شان را دور هم برای «جنگ گلی علیه وحشت» جمع نموده است.

این اتحادیه بالای دو سطح یا میزان کار می کند:

یکی فرماندهی متمرکز را به دست دارد که امریکایی هاست، و دیگر آنهایی که در ساختن زیربناهای قوای نظامی گماشته شده اند، که عبارت از مرسنیر هایی (Mercenaires) اند که قوای امنیتی و قوت های نظامی مسلح را در داخل یک کدر آموزش می دهند، و این ها از سال 1980 میلادی وجود دارند.

(به خصوص امریکا، فرانسه، انگلستان، المان و روسیه)..."

و اینگونه بود که در افغانستان یک هرج و مرج و یک "پخپل سری" را به وجود آوردند و از آنجائیکه بلیونها پوند و دالر و یورو در کار بود، یک مشت سودجویان داخلی نیز گویا میدان را شغالی دیده و از سر و بر آن بریده راهی بودند و جیب ها و بانک ها را پُر پول نمودند و اکثریت مطلق آن پول های باد آورده به مصرف جنگ سالاران رسید و هر کدام در هر گوشه و بیشه و در هر شهر و روستا، مشغول عیاشی و خوش گذرانی و ساختن قصر ها بودند که هر کدام بر علاوه آنکه شش یا هفت منزل بودند، همه در و پنجره های آن قصر های سر بر فلک کشیده، ضد گلوله بودند و حتی شیشه های ضد گلوله را با پول کمک های بین المللی در خارج از افغانستان فرمایش داده و به پرداخت خروارها دالر و پوند و یورو، با طیارات غولپیکر نظامی، وارد میکردند، طیاراتی که در اصل باید مواد غذایی برای مردم گرسنه و بیکار و بی روزگار افغانستان که در سگ جنگی های احمد و محمود و کلبی و مقصود، هم هست و بود و دار ندار خود را از دست داده بودند و حتی یک لقمه نان جوین برای اطفال خود نداشتند و نه هم خانه و سرپنا داشتند تا شبی را روز نمایند و...، آن طیارات بجای حمل و نقل مواد غذایی برای مردم، مواد ساختمانی برای قصر های بی در و پیکر قدرتمندان و زورآوران و وزورگویان انتقال می دادند و در بدل کمیشن های فوق تصور به جیب میزدند و مردم عام همچنان گرسنه و بی خانمان بودند که بودند و همه چشم ها هم کور بود و...

و چنان بود که قصه تو به من که من به تو، رونق گرفت و بلیونها دالر و پوند و یورو که ماهوار وارد افغانستان می شد تا اندکی در وضع معیشت مردم عام بهبودی پدید آید، از در وارد می گردید و از دریچه دوباره خارج و مقامات امریکائی و اروپائی نیز در عالم رویا قرار داده شده بودند و یا هم خود را قرار داده بودند و در آن بدعت شریک بودند.

"...، دفتر سرمفتش خاص ایالات متحده برای بازسازی افغانستان (سیگار) در ۳۱ جون ۲۰۲۵ پس از ۱۷ سال فعالیت نظارتی رسماً تعطیل شد. در آخرین گزارش جامع خود که در دسامبر ۲۰۲۵ منتشر شد، سیگار اعلام کرد از مجموع ۱۴۸.۲ میلیارد دلار اختصاص یافته برای بازسازی افغانستان (۲۰۰۲ تا ۲۰۲۱)، بیش از ۲۶ میلیارد دلار به دلیل فساد، سرقت و سوء مدیریت هدر رفته است..."

و اینهم آخرین گزارش آن مؤسسه:

" THE SIGAR PROJECT

by [Charles Faint](#) | Feb 18, 2026 | 0

The Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction

(SIGAR) was a US government oversight office created by Congress in 2008 to independently monitor and evaluate how taxpayer dollars were spent on the reconstruction of Afghanistan. Its statutory mandate gave SIGAR the authority to conduct audits, inspections, and investigations of programs, operations, and contracts funded with US appropriations for Afghan reconstruction, with the aim of promoting efficiency and effectiveness while detecting and preventing waste, fraud, and abuse.

SIGAR regularly reported its findings to Congress, provided detailed quarterly assessments of reconstruction activities, and offered recommendations for improvement, serving as the leading watchdog on the multibillion-dollar effort to reconstruct Afghanistan. In its final report, SIGAR documented findings that included massive fraud, waste, and abuse within the \$144.7 million Congress allocated for Afghanistan's reconstruction.

SIGAR officially ceased operations on January 31, 2026, and its website is no longer active.

و چنین بود که "سیگار" دود شده و هوا رفت و عاقبت "نه از تاک نشان ماند و نه هم از تاکنشان"، گویا "بلا ای بود و بخیر گذشت"، اما آنانی که باید به وسیله آن سرمایه های وارد شده گویا به نان

و نوائی میرسیدند و یا هم در بهترین حالت، فرزندان شان از گرسنگی و برهنگی و بی خانمانی و... در زمستان های سرد و تابستان های پر گرد، از مرگ و میر نجات داده م شدند، عاقبت از گرسنگی و فاقگی تلف شدند و حتی یک گور و کفن هم نیافتند که نیافتند، قوای امریکائی هم عاقبت فرار را بر قرار ترجیع داده و راه خود گرفتند و رفتند و به دنبال آنان غلامان زرخرید شان نیز چنان سوراخ فرار را گم کرده بودند که اکثریت شان همان دالر های گور کردگی خود را هم جا گذاشته و راه فرار پیش گرفتند و بعد ها از قصر های سر بر فلک کشیده آنها، از هر سوراخ دیوار و از هر کنج و کناری، خروار ها دالر و پوند و یورو، در بسته بندی های خاص، بیرون برآمد که فرصت بردن آنها را هم پیدا نکرده بودند.

"...، سیگار دو گزارش عمده در باره فروپاشی سریع نظام و نیروهای امنیتی افغانستان باوجود تخصیص ۹۰ میلیارد دالر طی ۲۰ سال، در نبود حضور نظامی پایدار امریکا نشر کرده است. گزارش نخست با عنوان «چرا دولت افغانستان فروپاشید» در سال ۲۰۲۲ و گزارش دوم با عنوان «چرا نیروهای امنیتی افغانستان فروپاشیدند» در سال ۲۰۲۳ منتشر کرد. سیگار می گوید به خاطر «سربازان و پولیس خیالی»، برداشت مقام های امریکا از توانایی اردوی افغانستان واقعی نبود.

در ۹ اگست ۲۰۲۱، تنها شش روز پیش از سقوط دولت افغانستان جان کربی، سخنگوی وزارت دفاع امریکا، گفت: «من مدرک دارم که [نیروهای امنیتی افغانستان] بیش از ۳۰۰ هزار سرباز و پولیس دارند.» پیش تر، جو بایدن نیز از ۳۰۰ هزار سرباز و قابلیت اردوی افغانستان صحبت کرده بود.

سیگار این ارقام را با توجه با واقعیت های آن روزهای افغانستان قابل تردید ارزیابی می کند. به عنوان مثال «یک روز قبل از سقوط دولت در چهاردهم اگست، حدود ۱۱۳ هزار پولیس در سیستم پرداخت حقوق ثبت بودند و ۹۳.۵ درصد حاضر گزارش شده بودند، رقمی بسیار غیرواقعی، با توجه به اینکه طالبان تقریباً سراسر کشور را گرفته بود...»

سیگار از خالد پاینده که پیش تر از سرپرستی وزارت مالیه استعفا داده بود، نقل می کند که در مصاحبه ای گفت: «ما هیچ گاهی پولیس و اردوی در حد ۳۰۰ هزار نداشتیم. همه آن دروغ بود.» آقای پاینده در همین حال رقم عجیبی را در آن زمان [روزهای پیش از سقوط] برآورده کرده است که «حالا، در بهترین حالت،، شاید ۴۰ تا ۵۰ هزار بودند و بقیه همه خیالی بودند.» سیگار

و آن اوضاع و احوال را در همان سال ها و سالها قبل از سقوط، روانشاد مرجان با مهارت خاصی در یادداشت های ماندگار شان ، گنجانیده بوده اند که روح و روان شان شاد و یاد شان همیشه گرامی باد که حتی اکنون نیز ما را با اوضاع و احوالی آشنا می سازند که به گونه ای آنها برکنار مانده بودیم و یاهم به آن نیندیشیده بودیم.

یاد شان گرامی و روح و روان شان همیشه شاد باد که دخت دلسوز میهن و مردم خود بودند و دمی هم نیاسودند و بصورت خستگی ناپذیر تلاش نمودند و در خاموشی و بدون سر و صدا و داد و واویلا، مشغول خدمت به مردم و میهن خود بودند.

دل من مأمن من، عشق وطن خانه من

نیستم مرغ که در هر چمنی لانه کنم

ادامه دارد...

